

Musikbranschen är något som lockar många och speciellt unga. I Haninge finns det många ungdomar som sysslar med musik. Kanske för att det finns så många bra ställen att repa och spela in musik på. Flera vi intervjuat uppger att de repar på de olika fritidsgårdarna där de också gör sin egen bakgrundsmusik med hjälp av datorer. Andra berättar att de repar hemma och några till och med i skolan. Fredrika Bremer gymnasiet har en egen studio där man kan spela in sina låtar på skiva samt göra riktig bakgrundsmusik. Alla kan självklart inte bara knalla in och böja spela in sin musik men möjligheten finns. På Jordbromalsskolans fritidsgård däremot är allt man behöver ett gårdskort.

MC's gruppen NDC startades sommaren 1998 av två killar vid namn David och Chico.

Från början var det bara de två som skrev låtar och gjorde bakgrundsmusik, men ganska snart kom även Davids tvillingbror Carlos med i bandet.

MC står för mic controll ett ord som rappare använder sig av och bokstäverna i gruppens namn NDC står för dirty, naughty, cool.

- Vi valde det namnet för det är en sammanfattning av oss, säger Chico med ett smile.

Ett tag var även en kille som hette Americo med i bandet, men han valde att hoppa av vilket resulterade i stora problem för bandet eftersom de hade gemensamma låtar.

- Det var jobbigt eftersom vi inte kunde använda låten vi hade gjort tillsammans. Det slutade med att ingen av oss använde låten, väldigt tråkigt för det var en bra låt, säger Carlos besviken.

Det é vi" är deras första låt, och det var tack vare den som de fick gå in i studion allra första gången. De vann nämligen en talangjakt på en ungdomsgård där priset var att få spela in en skiva. På senare tid har de spelat in ytterligare 5 singlar, varav en från en livespelning

- Det bästa med att vara med i en grupp är att uppträda. Alla tittar på en och man vet att man kan göra precis vad man vill, säger David.

De har spelat på många olika festivaler bl.a. i Kungsträdgården, Rinkeby, Tensta och i Gävle. De har redan tjänat pengar på sin musik – runt 2000 kronor plus mat på de olika festivalerna.

- Den roligaste festivalen vi någonsin har spelat på var i Kungsträdgården. Då fick vi träffa Mendez och snacka med honom om vår musik. Han sa att han tyckte vi var grymma och trodde verkligen att vi hade en framtid inom musikbranschen, säger Carlos samtidigt som han ler brett.

Finansierat sina skivor har de gjort på olika sätt. Antingen genom att samla poäng på Jordbrogården där det finns ett musikrum och en ministudio eller att spela in gratis i Oxroad studios. De spelar in sin bakgrundsmusik med hjälp av en synth som är kopplad till en dator. På datorn kan de sedan mixa ihop olika slingor och lägga på bas.

- Det värsta med att hålla på med musik är när man har suttit för länge i studion utan att komma någonstans och allt de andra medlemmarna gör går en på nerverna, säger Chico

Att vara med i en grupp som uppträder live på festivaler runt om i landet innebär att man blir mer igenkänd än andra ungdomar. Det kan vara både positivt och negativt.

- Det kommer ofta fram tjejer på festivaler och frågar om det var vi som uppträdde tidigare på kvällen sen börjar vi prata med dem och om de är snygga kanske vi byter nummer. Det är coolt för man får fett med brudar bara för att man rappar, säger David.

Killarna i gruppen älskar att hålla på med musik. För dem är det mer än bara en hobby. De kämpar för att en dag kunna leva på sin musik, men det kräver uppoffringar, till exempel så kan skolan bli lidande.

- Det kan väl hända, vi vet att skolan är oviktig eftersom vi ändå kommer att bli kända, avslutar Chico med överlägsen ton.

Text & layout: Cecilia Markov
Foto: Lisa Svensson

Rubrik rubrik rubrik rubrik rubrik rubrik rubrik

- Jag vaknade en dag av ett en liten fågel flög förbi mitt fönster och sa: Du kan bli en stjärna, berättar Pa Moudo med ett leende.

Han tillsammans med Nabeyu bildar gruppen Panetos. De har sjungit tillsammans sen högstadiet. Nu är de 18 år och har skrivit 10 låtar tillsammans.

De har inget skivkontrakt ännu men är inte säkra på om de vill ha något heller.

- Vi har det kul nu utan skivkontrakt men självklart är det det man strävar efter, säger Nebeyu med en längtansfull blick i ögonen.

De har uppträtt på flera mindre ställen som fritidsgårdar och skolor men även på olika festivaler i Stockholmsområdet.

- Den roligaste gången vi uppträtt var på Sergels Torg. Där var det fett bra musik-anläggning, säger Nabeyu.

Man måste träna ofta för att bli bra. Man skriver inga texter över en dag och att göra bakgrundsmusik tar lång tid. Panetos lägger ner minst några timmar varje vecka men det varierar.

- Vissa perioder när man är helt inne i en ny text kan man sitta hur länge som helst och fila på den men när man har idé

torka kan det gå veckor utan att man orkar engagera sig, säger Pa Moudo.

Trots brist på nya idéer och att det går åt mycket tid fortsätter de med musiken. Panetos älskar verkligen det de håller på med men vissa saker är roligare än andra.

- Det bästa med att vara med i en grupp är att få uppträda framför en stor publik och att alla har ögonen på just mig, det är en häftig känsla, säger Pa Moudo

Att få kontakt med skivbolag kan vara svårt eftersom det är så många som vill ha skivkontrakt. Panetos däremot har

aldrig sökt något. Man kan skicka in en demoskiva men man kan aldrig vara säker på att de lyssnar på den.

- Det värsta med den här branschen är när man försöker komma ut med någonting och folk dizzar en, säger Nebeyu med nedslagen röst.

De flesta musikers dröm är att kunna leva av musiken de skapar, att folk ska känna igen dem på gatan och att de ska kunna höra folk nynna på deras melodier.

- Vi vill inte bli stora och kända riktigt ännu, säger Pa Moudo. Kanske i morgon avslutar han med ett leende.

